

Band

Pingel - 0:07

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 544, tijdvak 1953-1958, hoofdstuk 9, Sarah Vaughan, deel 10 en laatst. De zangeres kwam in mei 1958 voor de tweede keer naar Europa- de eerste was in '54, maar in een 'package', dus in een samengestelde tournee-groep, ~~met~~ ~~een~~ met o.a. Illinois Jacquet en Coleman Hawkins. Nu in '58 was ze solo, kon haar eigen pianist en bassist meenemen, Ronnell Bright en Richard Davis. Roy Haynes kon of wilde niet, dus werden lokale drummers uitgezocht. Bij haar optreden in Nederland, begin juni, was dat de Brit Art Morgan. Dank zij Alberto de Hond, die het TV-geluid opnam kan ik u wat van die 7e juni laten horen: Ray Noble's "Cherokee", voorafgegaan door van Ram Ramirez "Lover man".

Band
7:10

Sarah Vaughan: Lover man (Ramirez)
5:25
IDEM: Cherokee (Noble)
1:45

"Lover man" en "Cherokee", Sarah Vaughan in Nederland, 7 juni 1958. Gaan we terug naar de onvolprezen Japanse complete uitgave van Sarah Vaughan op Mercury CD, nu Parijs 7 juli '58. Een orkest olv. Quincy Jones die de arrangementen schreef. In de riet-sectie Jo Hrasko, William Boucaya en Marcel Hrasko, Michel Hauser-vibrafoon, Ronnell Bright-piano, Pierre Cullaz-gitaar, Richard Davis-bas, Kenny Clarke-drums. Tenorsaxofonist Zoot Sims trad als gast op. Dit is van Cahn en Chapin "Please be kind".

*1 courtesy
Polygram,*

Disc 5

Sarah Vaughan: Please be kind (Chapin, Cahn)
1 - 3:14 - Mercury 826 338-2

"Please be kind". En nu ~~is~~ Sarah Vaughan's plaatpremière van Erroll Garner's "Misty".

idem

Sarah Vaughan: Misty (Garner, Burke)
4 - 3:03 - idem

"Misty", de tekst is van Johnny Burke. ~~is~~ Twee songs uit de session van 12 juli met een nogal gewijzigd orkest waarin ~~was~~ Maurice Vander piano speelde en Kansas Fields-drums. Eerst van Wrubel en Magidson "Gone with the wind".

idem

Sarah Vaughan: Gone with the wind (Wrubel, Magidson)
9 - 3:28 - idem

"Gone with the wind". Tenslotte uit Parijs van Reid en Kaye
"I'll close my eyes".

idem Sarah Vaughan: I'll close my eyes (Reid, Kaye)
10 - 3:40 - idem

"I'll close my eyes" met de gitaar van Pierre Cullaz. De eerste twee stukken van 7, de laatste twee van 12 juli 1958, voor Mercury in Parijs, orkest olv. Quincy Jones die de arrangementen schreef. Als afsluiting van het hoofdstuk Sarah Vaughan nu één Amerikaanse opname met een studio big band olv. Hal Mooney, Mercury, NYC, 26 september 1958. Van Tishman en Ballin "Cool baby".

idem Sarah Vaughan: Cool Baby (Tishman, Ballin)
12 - 2:31 - idem

"Cool baby", Sarah Vaughan in NYC, 26 september 1958, met een big band geleid door Hal Mooney. Slot van ~~10~~ hoofdstuk 9 in de NOS Jazzgeschiedenis voor het tijdvak 1953-1958: Sarah Vaughan, 1924-1990. Ze was de derde in de rij van De Grote Jazzzangeressen, dus na Billie Holiday en Ella Fitzgerald. Zij beheerste niet alleen de jazzwereld na de Bebop, ontwikkelde zich tot de meest superbe vocaliste, bereikte rond 1954 haar hoog artistiek niveau, dat ze tot haar dood bleef kon optrekken. De negatieve aspecten in haar carrière zijn alleen die waarin ze terwille van het zich in de maatschappij handhaven, haar eigen economisch bestaan, toegaf aan commerciële druk. Ik ben daar over heen gezweefd zoals de zangeres dat in de juiste muzikale omgeving ritmisch deed. In 1988 was ze voor het laatst in Nederland, op de JazzInnParty in Noordwijk. ~~Ik~~ zei tegen een heel jong aankomend Amerikaans pianistje: Jongen beseft dat je een historische avond meemaakt. ~~Ik~~ ^{iets te balarend} ~~ik~~, maar had gelijk. ^{ik} Want Sarah Vaughan was ook voor haar standaard uitzonderlijk fraai aan 't zingen, en ~~het zou de laatste keer~~ ^{hier} zijn. Volgende ~~week~~ ^{week} ga ik verder in het tijdvak '53/'58. Hoofdstuk 10 wordt net als bij het Modern Jazz Quartet/John Lewis/Milt Jackson, een combinatie: Art Blakey, Horace Silver, the Jazz Messengers, het Quintet. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 544, MDR.

0 0 0 0 0

NA 212 649

27:45

mont 11.06.91